

**OSZALAŁY** (2) *part praet act*

**oszałały** (1), **oszełały** (1); oszałały *SienLek*; oszełały *BartBydg*.

o prawdopodobnie jasne (tak w o-); oba a jasne; e z tekstu nie oznaczającego é.

sg m N oszełały (1). ◇ pl D oszałałym (1).

*Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. oszaleć.*

*Który stracił zmysły, zwariował* (2) : Demens, insanus, osszhełaly, amens *BartBydg* 40.

**a.** W funkcji rzeczownika (1) : Hányż też z gorczycą/ gwoździki vtárte [...] warz potym w mleku mákowym/ dáiąc to ieść ofzáláłym. *SienLek* 54.

*Synonimy: nawilały, szalony, wściekły, zapamiętały.*

Cf **OSZALEĆ**